№ 101. Piątek 2. Maja 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z poczta: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

(Ofiary na dotkniętych powodzią.)

Na wsparcie dotkniętych powodzią mieszkańców obwodu tarnowskiego wpłynęło dalej w drodze składki:

W powiecie *Bohorodczańskim* 25 zł. 90 c.; w powiecie *Podhajeckim* dodatkowo 23 zł. 58 c.; w powiecie *Krzeszowickim* dodatkowo 12 zł., a w powiecie *Winnickim* dodatkowo 10 zł. w. a.

We wsi *Podemszczyźnie*, w obwodzie żółkiewskim, założona została regularna szkoła parafialna z następującem uposażeniem:

Właściciel wsi ofiarował pod budynek szkolny grunt objętości 989 sążni kwadratowych, poczem gminy Podemszczyzna i Krzywe wzniosły z użyciem budulcu otrzymanego od właściciela tych dóbr budynek przeznaczony na umieszczenie szkoły i pomieszkanie nauczyciela, i obowiązały się utrzymywać go zawsze w dobrym stanie, zaopatrywać w potrzebne porządki szkolne, i załatwiać wszelką posługę przy szkole.

Na sprawianie drzewa na opał szkoły zapewniły rzeczone gminy rocznie 10 zł., a na opłacenie nauczyciela 100 zł. w. a. na rok, zaś g. k. pleban miejscowy ks. Ignacy Swidziński obowiązał się dla polepszenia dotacyi nauczyciela dodawać mu rocznie 2 mierzyc zboża przez czas swego urzędowania kapłańskiego w tej wsi.

Podobnież założona została nowa szkoła trywialna we wsi *Krzywem*, w obwodzie brzeżańskim, dla której uposażenia obowiązała się rzeczona gmina:

a) Na umieszczenie szkoły i pomieszkanie nauczyciela wystawić budynek szkolny, na co właściciel tej wsi W. Leon Suchodolski ofiarował 20 sztuk pni dębowych;

b) wystawiony budynek szkolny utrzymywać zawsze w dobrym stanie, zaopatrywać w potrzebne porządki szkolne, czuwać nad ochędóstwem szkoły, i na opał lokalu szkolnego dostawiać rocznie 4 kóp i 12 okłotów słomy;

c) każdoczesnemu nauczycielowi płacić rocznie 144 zł. 90 c. w. a. gotówką i $31^1/_2$ mierzyc zboża w ziarnie, a mianowicie 15 mierzyc 24 miarek żyta, 7 mierzyc 28 miarek jęczmienia i 7 mierzyc 28 miarek hreczki, nadto odstąpić mu do trwałego użytku ogród objętości 260 sążni kwadratowych. Zaś dzierzawca propinacyi w Krzywem Abraham Hammer zapewnił dla polepszenia tej dotacyi na czas swej dzierzawy w tem miejscu roczny dodatek w kwocie 3 zł. w. a.

C. k. Namiestnictwo uważa za miły obowiązek podać okazaną temi ofiarami pożyteczną dla ogółu troskliwość o poparcie oświaty między ludem wiejskim z wyrazem należytego uznania do wiadomości powszechnej.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z 25go kwietnia r. b. raczył Henrykowi Saar, radzcy dworu i przełożonemu w Przemyślu, przy sposobności przeniesienia go na stały stan spoczynku okazać najwyższe uznanie jego wieloletnich wiernych i znakomitych usług.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z 25go kwietnia r. b. raczył najmiłościwiej przychylić się do prośby radzcy Namiestnictwa we Lwowie Wincentego Mahrle o przeniesienie go na stały stan spoczynku, i okazać mu najwyższe uznanie wieloletnich wiernych i pożytecznych usług.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z 25go kwietnia r. b. raczył najmiłościwiej radzcę Namiestnictwa extra statum we Lwowie Alexandra Summera i w stanie dyspozycyi będących radzców Namiestnictwa Ignacego kawalera Payersfeld, Antoniego Mravincsics i Adolfa Eckhardt mianować najmiłościwiej radzcami Namiestnictwa w składzie Namiestnictwa galicyjskiego; przełożonego obwodu lwowskiego radzcę dworu Neussera przenieść na tę samą godność do Przemyśla, przełożonego zaś obwodu tarnowskiego Jana Hayderer jako radzcę Namiestnictwa przenieść do Lwowa, nareszcie przewodniczenie władzy obwodowej we Lwowie poruczyć radzcy dworu przy tamtejszem Namiestnictwie Karolowi Piwockiemu, w Tarnowie radzcy dworu Klaudyuszowi Jasińskiemu, a w Wadowicach kwieskowanemu galicyjskiemu przełożonemu obwodu radzcy Namiestnictwa Teodorowi Friedhaber Grubenthal.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 25. kwietnia r. b. raczył najmiłościwiej nadać sekretarzowi namiestnictwa we Lwowie Wincentemu Chitry Freyselsfeld tytuł i charakter, a Juliuszowi Bobowskiemu tytuł radcy namiestnictwa z uwolnieniem od taxy.

Ministeryum stanu mianowało nadliczbowego sekretarza namiestnictwa Józefa Osterlam, przełożonego powiatu Józefa Ettmayer Adelsburg i Edwarda Strassera sekretarzami namiestnictwa w Galicyi, a nadliczbowego komisarza obwodowego pierwszej klasy, Piotra Cassina przełożonym politycznego urzędu powiatowego w Nowym Sączu.

Telegramy.

Warszawa, 29. kwietnia. Dzisiaj w dzień urodzin Cesarza ogłoszono obszerną amnestyę. 89 osób ułaskawiono zupełnie, a 14 zmieniono karę. Kanonik Białobrzeski, protestancki pastor Otto, szewc Hiszpański, kupcy Schlenker i Bayer zostali całkowicie ułaskawieni. Drukarzowi Maciejowskiemu i Kramstükowi karę zniżono, a wszystkich na 10 dni aresztu skazanych uwolniono. Dla wspomożenia klas uboższych Cesarz uwolnił robotników, służących i wyrobników od tak zwanego podatku klasowego na rok 1862, i od zaległości.

Petersburg, 29. kwietnia. Dzisiejszy *Journal de St. Petersbourg* podaje następujący ukaz cesarski: Aby obiegowi pieniędzy nadać gruntowniejszą podstawę, uznano za potrzebne, już teraz chwycić się stopniowo środków, któreby bankowi państwa ułatwiły przedsięwzięcie wymiany biletów kredytowych za gotowiznę. W tym zamiarze z domem Rothschilda w Paryżu i Londynie zawarto pożyczkę w sumie 15 milionów ft. szt. z kuponami, w obligacyach po 50 do 1000 ft. szt. Wypłata procentów nastąpi w Paryzu, Londynie, Frankfurcie i Amsterdamie. Wypowiedzenie albo konwersya ich nie może nastąpić przed 20 laty. Kwoty wpływające będą wprost bankowi państwa do dyspozycyi oddane, a ściągnięte bilety kredytowe natychmiast palone. Juz teraz bank państwa jest upoważniony wydawać bilety tylko za gotowiznę, lub dla wymiany starych biletów za nowe.

Berlin, 29. kwietnia. Wczoraj wieczorem odbyły się poprzednicze zebrania oborców berlińskich, na których postanowiono wybrać powtórnie wszystkich dotychczasowych deputowanych berlińskich z wyjątkiem Kühnego.

Bruxela, 29. kwietnia. Dzisiejsza *Independance* podaje korespondencyę z Londynu, która potwierdza, że odjazd Merciera, francuskiego posła w Washingtonie oznacza europejską i dyplomatyczną interwencyę by pogodzić północ z południem. Przed bitwą pod Pittsburgiem przyjęto uznanie południa za podstawę układów; odtąd stała się kwestya trudniejszą.

Medyolan, 29. kwietnia. Neapolitańscy żołnierze w koszarach Ambrozio byli zaopatrzeni w broń, sztylety i pistolety, i zamierzali w Lombardyi bandy zorganizować. 40 z nich uwięziono. Podobny zamiar odkryto także w Monzau. Komisya wojskowa prowadzi śledztwo. Aresztowano także kilku księży.

Przegląd polityczny.

Lwów, 1. maja. Dnia dzisiejszego przypada rocznica otwarcia rady państwa w Wiedniu, i dziś też ma izba deputowanych rozpocząć na nowo posiedzenia swoje po feryach świątecznych. Pierwszym przedmiotem jej obrad ma być, jak zapowiadają dzienniki wiedeńskie, wniosek deputowanego Mühlfelda względem zaprowadzenia sądów przysięgłych, a prócz tego mają być wniesione trzy interpelacye: Tschabschnigga względem niedawnej konfiskaty dwóch niemieckich dzienników w Siedmiogrodzie; Rosthorna względem francusko-pruskiego traktatu handlowego, i Schindlera względem przeniewierstwa na poczcie wiedeńskiej. Zaś *Presse* utrzymuje jeszcze, że na dzisiejszem posiedzeniu ma być także oznajmione izbie cesarskie poselstwo w sprawie odpowiedzialności ministrów, która podług doniesienia tego dziennika ma już być ostatecznie załatwiona.

Trzecia sekcya wydziału finansowego rozpoczęła już 24. z. m. obrady swoje nad sprawą bankową, a mianowicie nad wnioskiem Szabla. Najprzód wzięto pod dyskusyę statuta bankowe, ale nie przyszło jeszcze do żadnej uchwały, ponieważ większą część posiedzenia zajęła długa mowa radcy ministeryalnego Brentano, który obstawał za większem przedłużeniem przywileju banku, niż to proponuje deputowany Szabel.

Dzisiejsza *Gazeta wiedeńska* przyniosła zatwierdzoną już najwyższą sankcyą ustawę względem zniesienia danin górniczych, a oraz cały szereg nominacyi w składzie Namiestnictwa naszego kraju koronnego, które podajemy dziś w właściwej rubryce naszego pisma.

We francuskich portach wojennych ma panować teraz nadzwyczajna czynność, tak że marynarka wojenna absorbuje prawie wszystkie siły przemysłu prywatnego. Fortyfikacye nadbrzeżne są już prawie ukończone, a ludwisarnie leją bez ustanku działa ciężkiego kalibru do bateryi nadbrzeżnych; także i liczbę majtków stara

się powiększyć rząd francuski i zapewnił teraz znaczne korzyści tym, którzy wstąpią dobrowolnie na 6 lat do służby. W obec najświeższych pogłosek o bliskiej redukcyi armii francuskiej o 50.000 ludzi dla zapewnienia świata o spokojnych intencyach orła galickiego odbija jakoś dziwnie to osobliwsza skrzętność około marynarki i mimowolnie nasuwa domysł, że cała ta historya redukcyjna jest tylko na złudzenie świata.

W Antwerpii nieskończyła się jeszcze kłótnia o fortyfikacye, i 25. b. m. był znowu w tem mieście wielki metyng, na którym uchwalono petycyę do Króla o zniesienie cytadeli. Ta demonstracya miała sprawić bardzo przykre wrażenie na Królu, który i tak ma być skołotany cierpieniem odnawiającej się słabości, gdy oprócz tego jeszcze miały go strapić w ostatnich czasach nie bezzasadne doniesienia, jakoby z podróżą Królowy holenderskiej do Paryża wiązały się pewne projekta napoleońskie nieprzyjazne dla Belgii. Niewiedzieć ile w tem jest prawdy, ale tak utrzymują korespondencyę z Bruxeli do dzienników niemieckich. Tymczasem książę Brabantu objeżdża dalej Hiszpanię i wszędzie przyjmują go z największą uprzejmością.

Wspomniawszy Hiszpanię dodamy nawiasowo, że Królowa hiszpańska jest znowu w stanie błogosławionym, i że z tego powodu nienastąpi nawet tego lata przeniesienie dworu do Aranjuez.

Król sardyński przybył już do Neapolu, a pomimo zaprzeczania *Gazetty di Milano* towarzyszyły mu w podróży okręta francuskie i angielskie. W ciągu pobytu Króla ma być zaszczycony Neapol jeszcze odwiedzinami dwóch innych dostojnych gości, mianowicie Wicekróla Egiptu i jak powiadają Szacha Perskiego, którzy w podróży swej do Europy mają zwiedzić także Włochy. — Pomiędzy żołnierzami dawnej armii neapolitańskiej w Medyolanie miano odkryć — jak donosi telegram tamtejszy — wielkie sprzysiężenie na rzecz dynastyi bourbońskiej i detronizowanych książąt włoskich. Zamiarem ich było utworzyć w Lombardyi bandycką partyzantkę na wzór neapolitańskiej, i znaleziono u nich wiele broni, sztyletów i pistoletów. Spisek ten miał być rozgałęziony także w Monza, a co najsmutniejsza, że także duchowieństwo miało należeć do tego i dostarczać żołnierzom broni i pieniędzy. Dotąd uwięziono czterdziestu wojskowych i kilku księży. — W Neapolitańskiem zaczynają już Francuzi wspierać czynnie Piemontanów w walce z bandytami. Dnia 22. z. m. wkroczył pułkownik Chansey z oddziałem wojska francuskiego na terytoryum neapolitańskie i spólnie z wojskiem sardyńskim uderzył na bandę Chiavonnego, który przeto zmuszony był ratować się ucieczką w góry.

Poczta niemiecka nie przyniosła żadnych wiadomości ważnych. Wspomniemy tylko, że Arcybiskup Chełmiński wydał list pasterski do duchowieństwa, ażeby przy wyborach popierało tylko kandydaturę prawdziwych katolików, nie zaś błyszczących złudnym liberalizmem; i że w Norymbergu odbyło się 21. kwietnia znowu zgromadzenie „Nationalvereinu", na którym dowiedziano się, że liczba jego członków wynosi teraz 21.000 głów.

Z tegoroczną wiosną nastała widocznie moda podróży królewskich, gdyż także Król szwedzki wybiera się w połowie lipca do Kopenhagi w odwiedziny do Króla duńskiego.

Telegram z Warszawy z 29. z. m. do ambasady rosyjskiej w Wiednia przyniósł dziś dokładną wiadomość o amnestyi, nadanej w rocznicę urodzin cesarskich więźniom politycznych z Królestwa Polskiego; 89ciu otrzymało zupełne ułaskawienie, a 14stu złagodzenie kary; między uwolnionymi całkiem wymienia telegram kanonika Białobrzeskiego, pastora Otto, szewca Hiszpańskiego i kupców Szlenkera i Bayera. Prócz tego uwolnił Cesarz stan zarobkowy od płacenia podatku klasycznego na rok 1862. Zaś telegram z Petersburga przyniósł treść ukazu cesarskiego względem zaciągniętej w Paryżu pożyczki, która ma ułatwić bankowi rosyjskiemu wymianę biletów kredytowych na gotówkę.

Doniesienia z Nauplii wyświecają teraz, że twierdza ta upadła jedynie prawie przez nierząd powstańców, którzy mieli dopuszczać się niesłychanych zdrożności i zdzierstw nakładaniem dowolnych kontrybucyi na mieszkańców, przezco wiele rodzin tamtejszych, dawniej zamożnych, mają być dzisiaj prawie bez utrzymania.

W końcu godna jeszcze wzmianki, że zwycięstwo Czernogórców pod Dugą miało być nierównie świetniejsze, niż głosiły dotychczasowe telegramy, gdyż jak donosi korespondent dziennika *Ost und West*, stracili Turcy w tej bitwie przeszło 40 oficerów, jednego Baszę i do 2800 zabitych, prócz tego bardzo wiele rannych, 483 juków prowiantu, całą amunicyę, 2 działa, 2300 strzelb Miniégo i 7 koni z ładunkiem złota i srebra.

Sprawy krajowe.

Wiedeń. (Względy dla urzędników nieumieszczonych.) Najwyższem postanowieniem z 22go kwietnia 1862 raczył Jego c. k. Apost. Mość z szczególniejszej łaski dozwolić, aby termin uwzględnienia dla urzędników i sług, którzy w skutek rozwiązania władz administracyjnych i mieszanych powiatowych w komitatach Kraszna, średni Szolnok i Zarand, jako też w dystrykcie Kövar w stan rozporządzalności przeniesieni zostali, przedłużony był do końca września 1862, jeżeli ich rok uwzględnienia kończy się wcześniej.

Anglia.

Londyn, 26go kwietnia. (Finansowe położenie Anglii.) Mr. Gladstone na meetingu jemu na cześć w Manchester wyprawionym mówił o finansowem położeniu Anglii i jej zachowaniu się w obec wojny amerykańskiej. Że położenie finansowe nie jest tak pomyślne jak dawniej, przyczyną tego, że kraj domaga się wzmocnienia swojej obrony, przyczyną tego skutki wojny amerykańskiej. Północ Ameryki żądała, aby Anglia po jej stronie stanęła: Anglia pewnie byłaby to uczyniła, gdyby w walce chodziło tylko o emancypacyę niewolników. Ale tak nie jest, według wszelkiego bowiem prawdopodobieństwa północ zostawiłaby niewolnictwo na południu bez przeszkody, gdyby południe pod tym warunkiem chciało do unii powrócić. Walka toczy się o supremacyę i niepodległość, dlatego też nie można z pewnością przewidzieć, czy północ choć silniejsza, odniesie w końcu zwycięztwo. Mowca wychwala handlową politykę Francyi i przepowiada jej wielkie korzyści z traktatu handlowego z Anglią.

(Korespondent amerykański.) *Times* podaje swoim czytelnikom niemiłą wiadomość. Wiliam Russell, korespondent tego dziennika, doniósł z Washingtonu, że wkrótce powróci do Europy, ponieważ minister wojny Santon za przyzwoleniem prezydenta zabronił mu towarzyszyć wyprawie jenerała M'Clellan, chociaż jenerał nie miał nic przeciw temu, i oświadczył, że miło mu będzie widzieć Russella towarzyszem wyprawy, i być mu w czemkolwiek pomocnym. To samo, co p. Russell spotkało także korespondenta dziennika *Illustrated London News*, który ministra wojny prosił o pozwolenie towarzyszyć wyprawie, i wystawszy się 2 godziny w przedpokoju otrzymał przez służącego odpowiedź: pan Santon powiedział, że pann Viutelly nie ma co powiedzieć.

Francya.

Paryż, 27. kwietnia. (Płace nauczycielom elementarnym.) *Monitor* ogłosił dekret cesarski, w skutek sprawozdania ministra oświecenia publicznego wydany, według którego nauczyciele szkół elementarnych począwszy od 1. stycznia po pięcioletniej służbie dostaną dodatek do pensyi, tak iż przynajmniej po 700 franków będą mieli rocznego przychodu. Po dziesięciu letniej służbie jeden na dwudziestu nauczycieli, szczególną gorliwością celujący, dostać ma nowy dodatek przychód jego do 800 franków podnoszący. Po piętnastoletniej służbie przychód ten w skutek nowego dodatku zwiększyć się ma do 900 franków rocznie. Elewy szkoły normalnej, stypendyum pobierający, pobierać będą przy pierwszem ich umieszczeniu wynagrodzenie kosztów podróży, które wszakże 100 franków przenosić nie może.

(Wyspa Reunion.) *Constitutionel* donosi, że wielki tunel na wyspie Reunion, którego robotę przed pięciu laty rozpoczęto, a który część górną wyspy z częścią dolną połączyć ma, wkrótce skończony zostanie; zapewniona przeto jest komunikacya między sobą wszystkich części wyspy. Prócz tego buduje się droga żelazna nadbrzeżna i inne zakłady tak, iż *Constitutionnel* ma nadzieję, że ci, którzy się na wyspie tej wzbogacili, na niej i nadal żyć będą; teraz bowiem wszyscy ci, co z dochodów swych żyć mogą, do Francyi wracają.

(Proces p. Greppo.) *L'Opinion nationale* zamieściła dwa artykuły w sprawie reprezentanta Greppo, za udział w tajnych towarzystwach sądownie ściganego; przez przyjaciół jego podpisane, w których ci nie tylko wiele rzeczy fałszywie twierdzili, lecz nadto i sądy wyraźnie napastowali. Z tego powodu rząd udzielił dziennikowi temu napomnienie, które *Monitor* z dnia 25. kwietnia podaje. Okazuje się więc, że Greppo dotąd był już przesłuchany, że w więzieniu nie zachorował, że żona jego odwiedzać go może, również i duchownemu jednemu przystęp do niego dozwolony. Głównie zaś rządowi idzie o to, że w owych artykułach stawiane były pytania sądowi samemu pod względem postępowania w sprawach karnych. Rząd wybryk ten dziennikarstwa surowo skarcił; ukaranie bowiem przestępstwa zbrodni byłoby nie możliwe, gdyby szczegółowe momenta śledztwa i postępowanie sędziów w tym względzie stały pod kontrolą prasy dziennikarskiej. Rząd przeto ścierpieć tego nie może, ażeby na drodze polemiki dziennikarskiej popędzano bezstronność, gorliwość i ludzkość urzędników, których usługi uznaje i ocenia.

(Granica pirenejska.) Granica górami pirenejskiemi, która od 41 lat nie była urzędownie wytknięta, uregulowana teraz została przez umowę między Hiszpanią a Francyą zawartą.

(Czynność w warsztatach morskich.) Powszechna augsburska gazeta pisze o nadzwyczajnej czynności warsztatów morskich we Francyi, którą do tego stopnia posunięto, iż cały przemysł prywatny dla marynarki wojennej obrócony został. Obwarowanie brzegów jest już na ukończeniu, system sygnałów urządzony i przeprowadzony i mówią o scentralizowaniu obrony brzegów w dwóch wielkich komendach. Zdaje się, iż nakazane zostało armowanie bateryj nadbrzeżnych działami cięższego kalibru, i wszystkie ludwisarnie zajęte są laniem dział takowych. Oszczędności zaprowadzają się jedynie w armii lądowej, na marynarkę zaś łożą największe wydatki; zdaje się więc, że rząd uzbrojenie morskie uważa jako rzecz pilniejsza. Wojsko lądowe francuskie odznacza się zawsze wielką gotowością do boju, i dlatego ze względów oszczędności zmniejszone być może bez obawy; marynarce zaś francuskiej zbywa na tej do boju gotowości, wszystkie więc rozporządzenia ministeryalne dążą ku jej podniesieniu. Dekret cesarski z d. 18. marca zapewnia marynarzom, którzy na sześć lat dobrowolnie zawerbować się dadzą znaczne bardzo korzyści, a mianowicie podwyższenie żołdu o $^1/_3$ część. Nawet marynarze więcej

jak 40 lat wieku liczący przyjmowani będą. Rząd więc dąży wszelkiemi sposobami ku pomnożeniu liczby marynarzy, w służbie wojskowej zostających.

Włochy.

(Podróż Króla.) Z Genui donoszą pod dn. 22. kwietnia, że Król Wiktor Emanuel przyjmowany tam był z największym zapałem. Wieczorem była reprezentacya galowa w teatrze. Z Królem przybyli dwaj jego synowie. O północy Król udał się do Liwurnu na parowcu „Marja Adelaida“. I w Liwornie przyjmowano Króla z równym zapałem. Pobyt Króla w Toskanii do trzech dni został oznaczony. Dziennik *l'Opinione* twierdzi w artykule wstępnym, iż podróż Króla jest aktem politycznym, mającym na celu zbliżenie prowincyj południowych do północnych. Posłowie francuski i angielski udają się do Neapolu i zabawią tam przez czas pobytu Króla.

Z Florencyi piszą pod dniem 23. kwietnia: O kwadrans na pierwszą huk dział doniósł o przybyciu Króla. Prefekt i władze oczekiwały Króla na dworcu kolei żelaznej. Wojska i gwardya narodowa stały pod bronią. Król udał się do pałacu Pitti i tamże władze przyjmował, poczem wszedł na balkon dla pokazania się ludowi. Całe miasto okryte jest banderami. Później udał się na wyścigi konne w Cescinach. Król posłał jednego z swych adjutantów do Sienny, dla odwiedzenia rannych w skutek wypadku na drodze żelaznej. Król przeznaczył dla nich 5000 franków. Minister spraw wewnętrznych także do Sieny udać się ma. Po wyścigach konnych Król udał się do Rossore, gdzie przybył o godzinie siódmej wieczorem, nie wstępując wcale do Pizy. Przed trzema dniami biskup z Fano aresztowany został.

(Utarczki z powstańcami.) Jest że to istotnym tryumfem, pisze *Gaz. wied.*, panowania Piemontanów w królestwie neapolitańskiem, że oddział Francuzów, jak stronnicy Piemontu z radością o tem donoszą, przeszedł granicę rzymsko-neapolitańską, i wspólnie z Piemontanami napadł na bandę Chiavony, która do lasu się schroniła? Lud neapolitański nie mógł się lepiej o tem przekonać, jakie to jest to panowanie, potrzebujące pomocy kilku kompanii francuskich dla zwalczenia bandy, której siła nie leży w jej liczbie, lecz w moralnej i materyalnej podporze jaką w kraju znajduje.

Niemce.

(Traktat handlowy z Francyą, ze względu na Austryę.) Pod względem traktatu handlowego, między Prusami a Francyą zawartego, *Donau Zeitung* pisze co następuje: Akt związkowy nadaje Austryi prawo rozważenia i wpływania na sprawy handlowe i celne niemieckie, jako powszechnego interesu dotyczące. Przyznać zaś więc nie można, ażeby jakakolwiek stypulacya francusko-pruskiego traktatu handlowego osłabić mogła prawo jakie związkowe; na przykład prawo niezaprzeczalne, do nakazania wojennych wspólnych uzbrojeń i zakazu wyprowadzenia materyału jakiego wojennego. A jakże pogodzić z prawem tem ową stypulacyę traktatu, według której zakaz podobny względem Francyi wydany, zarazem i względem Austryi obowiązywać ma?

Austrya pragnie zachować związek w duchu właściwem, dla tego dąży ku temu, ażeby forma zewnętrzna związku uległa przekształceniu, odpowiedniemu stosunkom i pojęciom obecnym politycznego życia. Stoi ona na stanowisku prawa i jedności Niemiec. Jej przyjaciele wiedzą dobrze o tem, a przeciwnicy jej zaprzeczyć temu nie mogą, jeżeli szczerymi być zechcą.“

(Wybory.) Biskup chełmiński, von der Marwitz, wydał list pasterski do proboszczów, w którym mówi między innemi, iż chociaż słudzy kościoła nie powinni się wdawać w spory polityczne z tą namiętnością i wyłącznością, jaka może świeckim przystoi, to jednak nie idzie zatem, ażeby księża pozbawieni być mieli wszelkiego udziału w sprawach politycznych, w granicach konstytucyą wskazanych. Jeżeli zaś czas obecny dąży ku temu, ażeby organizacyą państwa pozbawić podstawy chrześciańskiej, ażeby uświęcone prawa i władze tronu osłabić lub podkopać, obowiązek chrześcian katolickich, posłuszeństwa i wierności władzy od Boga pochodzącej poddać zwątpieniu lub wyraźnie mu zaprzeczyć, rewolucyjne usiłowania wychwalać i jako prawo ludu bronić; to w takiem położeniu rzeczy obowiązkiem jest księży, przy wyborach zwrócić oczy ku znanym i doświadczonym współwyznawcom, którzy opierając się na konstytucyi starają się popierać jej rozwój na drodze wolności i wierności, chroniąc się przytem od wszelkiej jednostronności i przesady; nigdy zaś ku tym co fałszywy liberalizm i tak zwany postęp reprezentują. Przyczem księża katoliccy nie powinni się wahać dawać głosy swe nawet akatolikom, znanym z lojalnego sposobu myślenia.

Na zebraniu związku narodowego niemieckiego w Norymberdze d. 21. kwietnia, doniesiono o liczbie członków związkowych; liczba ta, a zatem tych, którzy rządzić chcą Niemcami, wynosi 21.000. Składki na flotę zebrane nie wydają teraz rządowi pruskiemu, lecz składają je na procent, „ażeby wiedziano, iż lud niemiecki (to jest związek narodowy) nie ustanie w staraniu swem o wystawienie floty, lecz obecnemu rządowi pruskiemu nie ufa.“

(Zażalenia stowarzyszenia rzemieślniczego.) Z **Królewca** donoszą do *Donau Zeitung*, że członkowie nowego stowarzyszenia rzemieślniczego, które prezes policyi Maurach, rozwiązał, wnieśli do prokuratoryi państwa zażalenie przeciw prezesowi policyi Maurachowi, o nadużycie władzy.

Drezno, 25. kwietnia. (Kongres jurystów.) Na posiedzeniu deputacyi stanowej niemieckiego kongresu jurystów Ich Excelencye ministrowie Schmerling i Lasser polecili oświadczyć deputacyi, że do kongresu jako członkowie przystępują. Zaproponowano na przyszły kongres jurystów wniosek względem sprzeciwienia się pojedyńczych rządów niemieckich wspólnemu regulaminowi procedury na sejmie związkowym uchwalonemu, lecz wniosek ten na porządku dziennym przyszłego kongresu jurystów nie został umieszczony.

(Izby badeńskie.) Badeńska izba deputowanych na dwudziestoczterogodzinnem posiedzeniu w d. 25. b. m. przyjęła jednogłośnie projekt do ustawy względem cywilnego równouprawnienia żydów. Deputowany Federer, który wniósł propozycyę nieuwzględnioną przejść do porządku dziennego póki żydzi nie okażą się godnymi przyjęcia do gmin pod względem obywatelskim, wstrzymał się od głosowania. Projekt przyjdzie teraz pod obrady izby pierwszej.

Hanower, 25. kwietnia. (Wnioski do zmiany w konstytucyi.) Izbom przedłożono ważny wniosek względem zmiany w konstytucyi krajowej, a mianowicie względem podwyższenia liczby członków izby pierwszej od Króla mianowanych z 1 na 4; jakoteż aby w miejsce trzech członków izby drugiej, których dotąd klasztory męzkie obierały, zaprowadzić 4, i wybór ich poruczyć wyższemu duchowieństwu ewagielickiemu. Odnośne zmiany ustawy wyborczej są podane w osobnym projekcie.

Szwecya.

(Podróż Króla zapowiedziana. — Wiadomości bieżące.) *Gazeta wiedeńska* donosi z *Fädrelandet*, że Król szwedzki Karol uda się w połowie lipca do Kopenhagi w odwiedziny do Króla Duńskiego swego przyjaciela i brata. Rzeczony dziennik szwedzki przymawia się aby Król odwołał z Stanów zjednoczonych kapitana Ericsson, który budował Monitor, i żeby mu oddano posadę inżyniera wspólnej floty trzech państw skandynawskich.

Ameryka.

(Doniesienia z Mexyku.) Z **Veracruz** donosi depesza z 28. marca, że prowincya Tamaulipas oświadczyła się przeciw Juarezowi, a za związkowymi. Prowincya Puebla okazuje się bardzo przychylną Francuzom. Ludność ze wszech stron udaje się do obozu pod Tehuacan, a miasta Puebla do los Angeles i Cholula wyprawiły tam urzędowe deputacye.

Ostatnie wiadomości.

Hannower, 30. kwietnia. Osoby rzeczy świadome zapewniają o przystąpieniu Hanoweru do francuskiego traktatu handlowego. Kilka małych trudności materyalnych usunięto.

Karlsruhe, 29. kwietnia. Uchwałą jednogłośną oświadczyła się izba za elektorsko-heską ustawą wyborczą z r. 1849. Minister finansów co do prusko-francuskiego traktatu handlowego oświadczył, że sprawa nie jest jeszcze ostatecznie rozstrzygnięta; później przedłożony będzie wniosek do przyzwolenia.

Londyn, 30. kwietnia. W izbie niższej wspomniano wczoraj, że władze hiszpańskie zobowiązały angielskiego konzula w Sewilli zawiesić nabożeństwo protestanckie. Poseł angielski w Madrycie zaprotestował.

Petersburg, 30. kwietnia. Wczoraj w dniu urodzin cesarskich ogłosił „Inwalid“ wiele dyplomatycznych i wojskowych awansów. Jenerał Lüders został mianowany członkiem rady państwa, a posłowie Bałabin i Persiani radcami tajnymi.

Kassel, 29. kwietnia. Dziennik ustaw podaje książęce rozporządzenie z 26. kwietnia. które nakazuje wybory do stanów na zasadzie ustawy wyborczej z r. 1860. Kto czynnie lub biernie chce wziąć udział w wyborach musi poprzednio podać do protokołu, że uznaje konstytucyę z r. 1860. Sprzeciwianie się komisarzy wyborczych pociągnie za sobą karę 30 do 50 talarów.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 1 maja.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Borkowski Sew., z Ponikwy. — Nałęcz-Jarczewski Edward, z Kruszelnicy. — Szymanowski Fr., z Bobiatyna. — Homulacz Edward, z Zakupane.

Hotel europejski: Hr. Komorowski Wojc., z Żarnowiec. — Sierakowski Wład., z Podberezec. — Br. Haidel Kal., z Kołomyi. — Tyszkowski Antoni, z Kelny. — Ulaniecki Cyryl, z Podola ros. — Ośmiałowski Sz., z Janczyna. — Bocheński Alojzy, z Uttyniowiec.

Hotel angielski: Szeliski Kaz., z Chodaczkowa. — Kmiński Kaz., z Hołodek.

Zajazd Leszczyńskiego: Mijakowski Abdon, adwokat kraj., z Złoczowa.

Do domu nr. $91^3/_4$: Młocki Jakób, z Polski.
Do domu zajezdnego nr. $181^2/_4$: Kuczyński Leon, z Lubowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 1. maja.

PP. Dobrzański Wład., do Wróblaczyna. — Hr. Mączyński Piotr, do Krakowa. — Winnicki Sil., do Kudryniec. — Netrebski Fab., do Dobroszyna.— Augustynowicz Sew., do Kniażego. — Cetner Albert, do Podkamienia. — Miączyński Maciej, do Tyśmienicy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 30. kwietnia 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	330.44	+ 5.7	65.5	północny	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	330.18	+ 10.0	41 3	„	„	„
10. god. wiecz.	330 23	+ 6 9	65 4	zachodni	„	„

TEATR.

Jutro na scenie polskiej: „**Wesele przy latarniach**“ operetka komiczna w 1 akcie, i „**Panna Mężatka**,“ komedya w 3 aktach. Drugi występ gościnny pani Majeranowskiej.

Kurs lwowski.

Dnia 1. maja.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	3	6	8
Dukat cesarski	„ „	6	5	6	11
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	38	10	68
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	1	2	5
Talar pruski	„ „	1	92	1	96
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	93	80	65
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	93	84	65
Akcye gal. kol. żelaz Karola Ludwika	bez kuponów	234	—	237	38
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	74	80	75	50
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	84	25	85	—

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 1. maja.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 85.05. Metaliki po 5% za 100 zł. 73 05; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Wegier — —. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 876 -; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 226 50; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.-.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.— — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 128 75. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.10. dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 128.—.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 29. kwietnia.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	67.50	67.75
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	85.—	85.20
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	84.75	84 85
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	—.—	—.—
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	71.75	71.90
dtto. „ 4½%	63.75	64.25
dtto. „ 4%	56.50	57.—
dtto. „ 3%	42 50	43.—
dtto. „ 2½%	36.—	37.—
dtto. „ 1%	14 —	14.25
Przez. do wylos. z r. 1839	150 50	151.—
„ 1854	97 75	98.—
„ 1860	95.60	95 80
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł.	100 —	100.25
Renty Como po 42 lir. aus.	16.75	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	69.—	69.50
„ „ 4½%	63 —	63 50
„ „ 4%	56.—	56 50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	47.50	48.—
„ 3%	—.—	46.—
„ 2½%	45 50	46.—
„ 2¼%	38.—	38.50
„ 2%	34.50	35.—
„ 1¾%	—.—	30.50
dtto. z procent za granica „ 5%	69.—	69 50
„ 4½%	63.—	63.50
„ 4%	56.—	56 50

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	87.50	88.50
Wyż. Aust. i Salb.	86.75	87.—
Czech	88.—	88.50
Morawii	92.—	93.—
Szlaska	88.—	88.50
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	96.—	97.—
Kar., Krainy. i Wyb.	87.50	88.50
Węgier	76 —	76 75
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Banatu Tem.	74.75	75.25
Kroacyi i Sławonii	76.—	76.50
Galicyi	75.—	75.50
Siedmiogr. i Bukow	71 —	71.75
Lom. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Wen. pożyczka z r. 1859	99 —	99.50
Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy po 5%	69.—	69.50
„ 4%	56.—	56.50
„ 3½%	47.50	48.—
„ 3%	42.—	42.50
„ 2½%	34.—	35.—
„ 2%	27.—	27.50
„ 1¾%	24.—	25.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł.	16.—	17.—
„ 2½% za 100 zł.	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł.	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł.	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł.	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	852 —	855.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	222 —	222 20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	647	648 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2298.-	2300.—
Tow. kolei żel państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	275 —	275 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	165 75	166.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	135 75	136.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.-	147.-
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłata 180 zł. (90%)	275 -	277.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 180 zł. (90%)	233 50	234.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	50.—	52.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	105.—	108.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	703.—	706.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	188.—	190.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	158.—	162. -
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	458.—	460.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	252.—	254.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	398.—	402.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	392.—	395.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	205.—	210 —

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	103.50	103.75
10 „ 5%	98 50	99 50
przeznacz. do los. po 5%	90.—	90 50
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5%	86.50	86 75
Gal. Tow. kred. po 4%	—.—	80.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.25	97.75
detto detto w srebrze uproc. za 100 zł. w. a.	105 —	105 50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	140.—	141.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95.85	96 25
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	137.—	138. —
Kol. Gloggn. za 100 zł.	81.50	82.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	97.50	98.50
Lloyda za 100 zł.	90.—	91. -

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	132 40	132.60
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	103 75	104 25
Pożycz. Trye po 100 zł. w. a.	127.50	128.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	39.—	39 25
Esterhazego po 40 zł. m. k	101.—	101 50
Salma „ 40 „ „	39.25	39 75
Palfiego „ 40 „ „	37.75	38.25
Clarego „ 40 „ „	36 75	37.—
St. Genois „ 40 „ „	38 25	38 75
Windischgrätza 20 zł. „	22.75	23 —
Waldsteina 20 „ „	25.—	25 50
Keglevicha 10 „ „	16.75	17. —

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	110 50	110 50
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	110 15	110 30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	110 25	110 6[illegible]
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	97 50	97 75
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	130 75	130 90
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	51.40	51 50
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	51.70	51 80
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	6.15	6.15½
dtto. pełnej wagi	6.14	6.15
Korona	18.—	18
20frankówka	10 38	10.39
Rosyjski impery.	10.68	10.70
Talar związkowy	1.94	1 94½
Srebro	129.50	129 75
Kurs korony w k. kasach	13 zł. 50 c.	

KRONIKA.

(Urzędowy program uroczystości otwarcia wystawy londyńskiej.) Brama budynku będzie otwarta dn. 1. maja o godzinie 12. w południe, a zamknięta o wpół do drugiej (czas za krótki, jeżeli liczba gości ma istotnie wynosić 25,000.) Komisarze i reprezentanci Królowej przybędą z uderzeniem godziny 2. U bramy głównej powita ich gwardya honorowa, a w centralnej sali południowej ministrowie, komisarze zagraniczni i wszyscy goście urzędowi. Odgłos trąb da znać o ich przybyciu, poczem cały orszak uda się w następującym porządku do zachodniej części gmachu:

1. Trębacze gwardyi przybocznej w mundurach galowych; 2. pierwsi zawiadowcy przedsiębierstwa budowy; 3. urzędnicy ministeryum budowli publicznych; 4. przedsiębiercy budowy, dekorator i architekt; 5. superintendenci departamentów; 6. poeta laureatus Alfred Tennyson; 7. lord Prewost Glasgowa i Edinburga; 8. lord major z szeryfami i dygnitarzami City; 9. prezez towarzystwa zakładania ogrodów z sekretarzem; 10. prezez towarzystwa sztuk pięknych z sekretarzem; 11. deputacya poręczycieli wystawy z 10 osób złożona; 12. sekretarz wydziału finansowego; 13. członkowie wydziału budowli z sekretarzem; 14. komisarz przemysłowego sądu przysięgłych; 15. prezes sądów przysięgłych; 16. najwyższy ich prezes; 17. komisarze wystawy z kolonii angielskich; 18. komisarze zagraniczni; 19. prezydenci zagranicznych komisyi wystawy; 20. komisya wystawy z r. 1851; 21. komisarze wystawy teraźniejszej; 22. biskup londyński w towarzystwie arcydziekana Middlesex i proboszcza parafii; 23. ministrowie z wyjątkiem lorda kanclerza i lorda Palmerstona, którzy należą do komisyi królewskiej; 24. komisarze specyalni: ks. Cambridge, arcybiskup Canterbury, lord kanclerz Earl of Derby, lord najwyższy szambelan wicehrabia Palmerston i prezes izby niższej; 25. książęta, którzy się przyłączą do uroczystości; 26. ich orszak; 27. gwardya, inżynierowie, artylerya, majtkowie i żołnierze morscy.

Za przybyciem do zachodniej części gmachu będzie odspiewany hymn ludu. Earl of Granville jako prezes komisyi odczyta adres, na który książę Cambridge odpowie. Następnie uda się orszak do wschodniej części gmachu, gdzie przy 400 instrumentach, 2000 spiewaków wykona uwerturę Meyerbeera, kantatę S. Bennetta i marsz Aubera. Ztąd przejdzie orszak do nawy środkowej, gdzie będzie ustawiony tron. Biskup londyński odmówi tutaj krótką modlitwę, chór odspiewa Allelujah i hymn ludu, książę Cambridge zapowie otwarcie wystawy, odgłos trąb i huk dział obwieści to publiczności zewnątrz gmachu, orszak uda się do galeryi obrazów, a ztąd powróci do centralnej południowej części gmachu.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.